

PROJECT MAGARAC

U MRČINU EXPANDED

Freundsberg

Od Bystřičky strmou pěšinou
skalní hřbet Klenov se táhne.

Nad Malou Bystřicí a Růžďkou
- pověsti jsou o něm různé.

Končí vrchem Zámčisko,
někdo tam hrad zbudoval...
Z lesa ční pískovcové bradlo
- díry na trámy v něm kdosi vytesal.

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.
Bylo to na místě vsetínského zámku?
Asi ne, pravděpodobně na Zámčisku...

Václav III. chtěl mít klášter v údolí,
potřeboval pro něj hradní ochranu,
na místě, jež vévodí okolí,
kde vidět by bylo na každou stranu...

Správný hrad musí být na skále.
Skal v okolí mnoho není,
Havránka na klenovském bradle
- to je logické umístění...

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.
Bylo to na místě vsetínského zámku?
Asi ne, pravděpodobně na Zámčisku...

S Ekkonem z templářského řádu
Vuk I. z Kravař, majitel Vsetína,
sepsal prý listinu o zástavě hradu
- nemovitost padla mu do klína...

Dnes nevíme, jak to přesně bylo,
nezůstala žádná zmínka písemná.
Jen velmi málo toho zbylo
a jak s tím souvisí Ostránský a Mrlina...

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.
Bylo to na místě vsetínského zámku?
Asi ne, pravděpodobně na Zámčisku.

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.

Freundsberg se hrad jmenoval,
je tu otázka, kde vlastně stál.

1869

Co bychom si počali bez Vojny a míru,
bez Mendělejevovy periodické tabulky?
Svět objevil pandu velkou
a zkratku mezi Asií a Afrikou.

Na kopci nad Roužďkou
něco se děje,
ve svahu pod Štípou
kopou do země...

Mezitím u Prahy vlak z Vídně zpožděný
projíždí Úvaly zvýšenou rychlostí,
Pražce jsou trouchnivé a kolej zkroucena,
nepřežil nehodu zřízenec Damššina...

Na kopci nad Roužďkou
stromy stínají,
ve svahu pod Štípou
trámy tam hoblují...

Plzeňskou strojírnou kupuje Škoda,
v Brně je šalina koňmi tažená...
Mezitím za louží v Americe,
protnula kontinent železnice

Na kopci nad Roužďkou
pily tam skřípějí,
ve svahu pod Štípou
roubenku stavějí...

Na levém břehu řeky Vltavy
byly časy žíznlivé.
Chlapi dali hlavy dohromady
Začali vařit smíchovské...

Na kopci nad Roužďkou
usedlost dokončují.
Ve svahu pod Štípou
nové příběhy začínají...

Gándhí, Matisse, Rasputin
a Neville Chamberlain,
osmnáct set šedesát devět
byl rok dobrej nebo zlejš?

Kremsier

Světélko prosvítá větvemi stromů,
kroky vržou ve sněhu.
Jestlípak se vrátíš někdy domů?
Stoupáš vzhůru do svahu...

Co je ti po válce v cizí zemi?
Čeká tě třetí pěší pluk.
Mocného pána zabili.
Co s tím naděláš? Je ti to fuk!

Poslední pohled dolů do Roužďky,
vítr duje ze všech sil.
Do tváře bodají ledové vločky,
Kremsier je dál než jsi kdy byl...

Co je ti po válce v cizí zemi?
Čeká tě třetí pěší pluk.
Mocného pána zabili.
Co s tím naděláš? Je ti to fuk!

Postava s rancem v temnotě zmizela,
stopy jsou zaváté pod sněhem.
Svíčka v okně zhasnula,
pár jisker vylétlo komínem...

Puška

Na dolině se dějí věci,
Velká válka dávno skončila,
tranzistor chrčí cizí řečí.
Slova podivná zní z rádia,
ten hlas na vše dobré útočí,

zní jako když řehťá kobyła...
Podobně koza v chlévě mečí,
Čekám na zprávy ze Vsetína...

Ve válce jsem bojoval,
měl jsem jen jedno přání,
aby syn stejný děs nepoznal,
navěky měl být klid zbraní.
Z hřebene se dívám dolů,
dlouho jsem neměl tyto obavy...
Dvacet let jsme žili v míru,
dění dole nejde mi do hlavy...

Kam jsem ji jenom dal?
Prohledal jsem sklep i půdu...
Snad ji někdo nesebral
- hledám starou pušku!
Léta jsem se o ní nestaral,
krivou bude mít mušku,
Dole v šenku jsem ji asi prodal,
abych měl na kořalku...

Ve válce jsem bojoval,
měl jsem jen jedno přání,
aby syn stejný děs nepoznal,
navěky měl být klid zbraní.
Z hřebene se dívám dolů,
dlouho jsem neměl tyto obavy...

Dvacet let jsme žili v míru,
dění dole nejde mi do hlavy...
Na hranicích jsme opevnění budovali,
spoustu peněz a úsilí to stálo...
Říkal Jožka z Brda, že jsme se jich vzdali,
o nás se prý jinde rozhodovalo...
Tak už nelituju té ztracené pušky,
na podzim se na jaro připravím,
teď sklídím zemáky a hrušky,
co bude dál uvidím...

Ve válce jsem bojoval,
měl jsem jen jedno přání,
aby syn stejný děs nepoznal,
navěky měl být klid zbraní.
Z hřebene se dívám dolů,
dlouho jsem neměl tyto obavy...
Dvacet let jsme žili v míru,
dění dole nejde mi do hlavy...

Kapky

Kapky kapaly.
Chlad chladil.

Veveřusky v ořeši zas měly se.

Krkavci už nekrkali:
Možná spali.
Mlok si tapkal líně:
V hlíně – kámen, stopa, lebka válí se.

Slunka málo; nedohrálo.
Krajina nakrknutě škytala.

Svantovít

Tři vozy vjely do zákazu vjezdu,
na cestě zmrzlé se zbytky sněhu,
proklouzly lesem kolem kříže
na vyhlídku k osamělé bříze.

Posvátný Radhošť na obzoru
S Cyrilem, Metodějem i Radegastem,
zpovzdálí zdraví výpravu
na cestě Svantovítovým krajem.

Pěšky dolů lesem,
kolem samot a pramenů,
putování zpět časem,
před sebou vidí ruinu.

Ruinu...

Posvátný Radhošť na obzoru
S Cyrilem Metodějem i Radegastem,
zpovzdálí zdraví výpravu
na cestě Svantovitovým krajem.

Usedlost pevný základ má
Kdo zbudoval to stavení?
Ostránský či Mrlina?
V zádech je cítit mrazení...

Posvátný Radhošť na obzoru
S Cyrilem Metodějem i Radegastem,
zpovzdálí zdraví výpravu
na cestě Svantovitovým krajem,
která vede až pod skálu...

Zahřívací kolo

Už pár let byla v důchodu,
spíš chystala se do hrobu.
Desky měla trouchlivé
trámy červotočem prožrané...

Do střechy teklo,
bylo to učiněné peklo.
Když tolik let sloužila,
takový konec si nezasloužila...

Najednou se něco stalo,
když o smrti se jí zdálo.
Přišli dva odhodlaní bratři,
do díla se dali, jak se patří...

Tak místo klidného důchodu,
byla znova uvedena do chodu.
Zažila věci nevidané,
jako v minulosti nikdy ne...

Tolik turnajů nesportovních,
vítání všech roků nových.
Zvládla nahrávání country desky,
slaveny byly nejedny narozky...

Prvních sto čtyřicet let bylo
jen takové zahřívací kolo.
Teď ji táhne na sto šedesát,
zdá se, že ještě dlouho bude stát...

Prvních sto čtyřicet let bylo
jen takové zahřívací kolo.
Teď ji táhne na sto šedesát,
zdá se, že ještě dlouho bude stát...

Prvních sto čtyřicet let bylo
jen takové zahřívací kolo.
Teď ji táhne na sto šedesát,
zdá se, že ještě dlouho bude stát...

Nápor ticha

Na samotě u lesa
v temnotě za mlhou
odvaha klesá,
přátelé nepomohou.

Jediné silní
přežijí na hřebeni,
jediné silní
přežijí nápor ticha

Berhoff byla samota,
kde udála se hrůza,
zvěčnil nám ji Svoboda,
u Mrlinů šeptá múza.

Jediné silní
přežijí na hřebeni.
Jediné silní
přežijí nápor ticha.

Jedno sto a šedesát
- to je dlouhý čas.
Co mohlo se zde stát,
jak ovlivní to nás?

Jediné silní
přežijí na hřebeni.
Jediné silní
přežijí nápor ticha.

U Mrlinů

Vítr fučí škvírou,
je pátek nebo Sobota?
Dávni duchové přijdou,
dřív však noční dřímota

Hudba podivná
z věže ševlí.
Červotoč tancuje
v díře dlí.

Dříve než duchové přijdou,
při čekání na Godota
Myši v koši pojdou,
z venku slyším kojota.

Hudba podivná
z věže ševlí.
Červotoč tancuje,
v díře dlí.



Zpívám píseň veselou,
v zádech cítím pohled upíra.
Snad ubránim se sekerou,
co vykul starý Mrlina.

Hudba podivná
z věže ševlí
Červotoč tancuje
v díře dlí.

Půlnoční olej,
do sebe nalezl.
Temná je alej.
Domů nevolej.

Tam u Mrlinů
Tam u Mrlinů
Temná je alej.
Domů nevolej.

Sychravé předjaří

Krtek ryje zahradu,
Mejla lká ze záhrobi.
Slunce klesá k západu,
stíny se dlouží.

Je tu sychravé předjaří,
ve stínu zbytky sněhu.
Brhlíci se na hrušce páří.
Život v poklusu, život v běhu.

Krtek ryje zahradu,
hromádky se vrcholí.
Švejdlík dělá náladu,
verse tíše ševlí.

Je tu sychravé předjaří,
voda prýští z mechu.
Zítra možná nasněží,
nepoddám se strachu.

Krtek ryje zahradu,
koňadry se tetelí.
Nemám svoji náhradu,
dumám si tu potají.

Přišlo sychravé předjaří
Meky spieva kvalitu:
Zostalo len niekoľko dní...
Pár dní ... a jaro je tu!

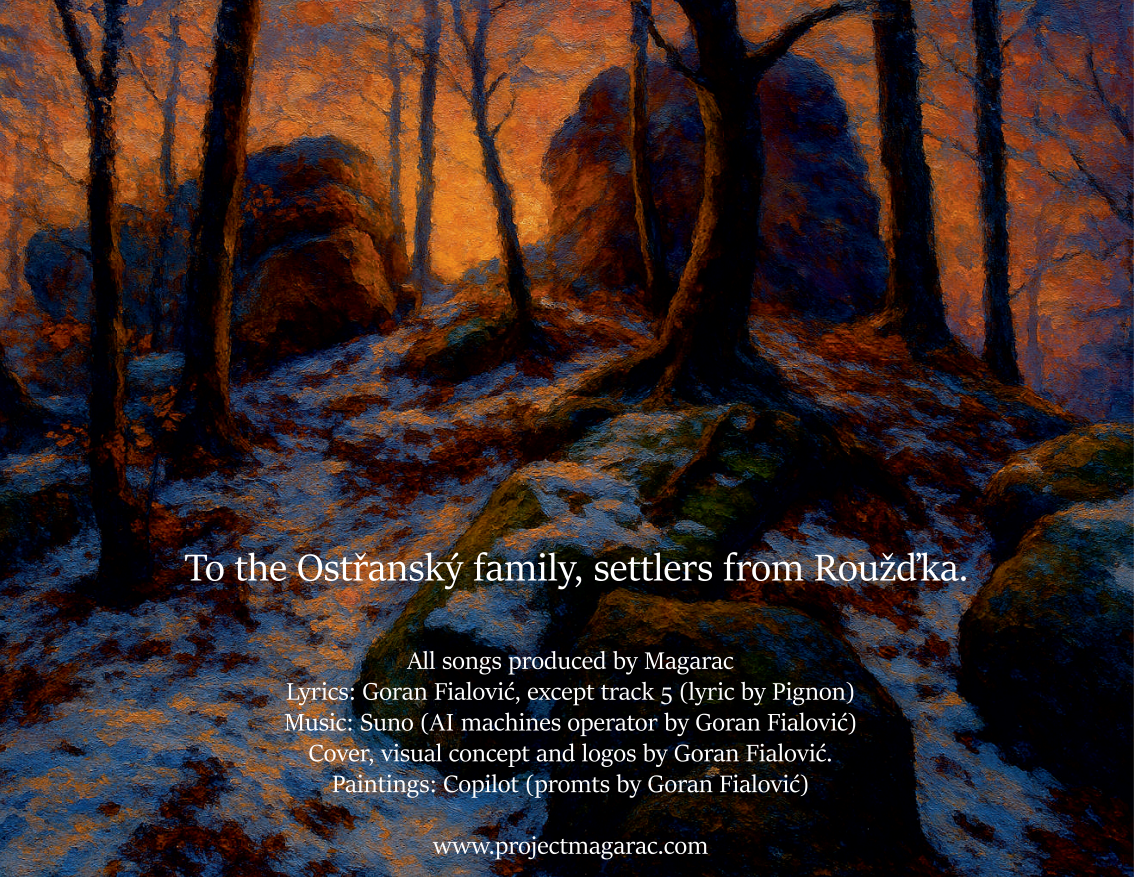
100% gothic!



1. Friendsberg
2. 1869 *Gothic Version*
3. Kremsier *Gothic Version*
4. Puška
5. Kapky *Gothic Version*
6. Svantovít *Gothic Version*
7. Zahřívací kolo
8. Nápor ticha *Gothic Version*
9. U Mrlinů *Gothic Version*
10. Sychravé předjaří *Gothic Version*

Bonus track:

11. Kremsier *Violin Version*
12. 1869 *Accordion Version*
13. Svantovít *Guitar Version*
14. U Mrlinů *Unplugged Version*



To the Ostránský family, settlers from Roužďka.

All songs produced by Magarac

Lyrics: Goran Fialović, except track 5 (lyric by Pignon)

Music: Suno (AI machines operator by Goran Fialović)

Cover, visual concept and logos by Goran Fialović.

Paintings: Copilot (prompts by Goran Fialović)

www.projectmagarac.com